

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: **S. T.**, narozený dne X
státní příslušnost X
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2022, č. j. OAM-795/ZA-ZA11-K12-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodl o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany tak, že mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) se neuděluje.

II. Žaloba a její podstatný obsah

2. Žalobce v podané žalobě předně shrnul důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany a závěry, ke kterým dospěl žalovaný v napadeném rozhodnutí. Následně uvedl,

že žalovaný opřel veškeré hodnocení Moldavské republiky o dokumenty, které jsou primárně výstupem jeho samotného. Takový postup je podle žalobce nepřijatelný, přičemž lze připustit, aby žalovaný vycházel z podkladů Ministerstva zahraničních věcí, avšak nikoliv, aby se opíral o podklady, které si předtím sám vytvořil. Skutečnost, že podkladem pro vydání rozhodnutí je dokument vytvořený žalovaným, svědčí dle názoru žalobce o neobjektivitě, neboť již v době před vydáním rozhodnutí mu je ze strany žalovaného sdělen názor na situaci v jeho domovském státě. Po důkazní stránce tak žalovaný čerpá sám ze sebe namísto použití relevantních podkladů.

3. Žalobce tedy namítl, že žalovaný si neobstaral relevantní nestranné důkazy, na jejichž podkladě by bylo možné hodnotit Moldavskou republiku jako bezpečný stát, který je schopen garantovat mu právní ochranu před protiprávním jednáním jeho věřitele. V tomto kontextu dále podotkl, že jeho spor s věřitelem je možné hodnotit jako soukromoprávní pouze tehdy, pokud jej stát, coby garant právního pořádku, dokáže udržet v soukromé rovině. Avšak v situaci, kdy za protiprávní jednání věřitele nehrozí fakticky žádný postih, je to právě stát, který svojí nečinností způsobuje pronásledování žalobce.
4. Závěrem podané žaloby tak žalobce s ohledem na výše uvedené navrhl zdejšímu soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 6. 12. 2022 shrnul obsah podané žaloby, podotkl, že žalobcem uplatněné námitky neprokazují porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) nebo zákona o azylu, a odkázal na obsah správního spisu a napadené rozhodnutí. Konstatoval také, že napadené rozhodnutí nepovažuje za vadné, nesprávné či nezákonné, a že zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, a pro rozhodnutí si opatřil potřebné podklady a objektivní a aktuální informace.
6. Dále žalovaný poukázal na to, že žalobce ani jeho právní zástupce se nedostavili k seznámení s podklady rozhodnutí, přestože tuto možnost měli. Námitku žalobce označil za lichou, neboť ten se k podkladům rozhodnutí nevyjádřil. Ohledně předmětných podkladů žalovaný dodal, že se jedná o kompozice mnoha různých zdrojů, které jsou v jeho zprávách pouze sumarizovány. Komplexní výčet všech zdrojů je poté uveden u každé zprávy.
7. Rovněž žalovaný uvedl, že nelze tvrdit, že by provedené dokazování nebylo dostatečné a skutková podstata neměla oporu ve spisu. Také podle něj v napadeném rozhodnutí srozumitelným způsobem odůvodnil, proč není možné žalobci udělit některou z forem mezinárodní ochrany. Následně žalovaný podotkl, že je to právě žalobce, kdo má v řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany povinnost tvrzení, a že učinil maximum pro to, aby žalobce mohl tuto svoji povinnost splnit. V tomto ohledu odkázal na poskytnuté údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany a provedený pohovor.
8. Taktéž žalovaný připomněl, že mezinárodní ochrana je institutem zcela výjimečným a v žádném případě jím nelze nahrazovat jiné formy pobytu upravené v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Potřeba žalobce legalizovat si na území České republiky svůj další pobyt tak podle žalovaného nemůže být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Závěrem svého

vyjádření tedy žalovaný navrhl zdejšímu soudu, aby podanou žalobu pro její nedůvodnost v plném rozsahu zamítl.

IV. Rozhodnutí bez nařízení jednání

9. Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, jelikož žalovaný výslovně ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že souhlasí s projednáním věci bez nařízení jednání, a žalobce k výzvě a poučení soudu podle ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nevyjádřil s takovým projednáním věci svůj nesouhlas. Zdejší soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.

V. Obsah správního spisu

10. Ze správního spisu zdejší soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
11. Žalobce podal dne 25. 8. 2022 žádost o udělení mezinárodní ochrany, přičemž následně byl žalovaným vyzván k poskytnutí údajů k této žádosti a rovněž předvolán k pohovoru ve věci mezinárodní ochrany. Údaje k podané žádosti poskytl žalobce dne 30. 8. 2022, když mimo jiné sdělil, že je narozen X ve městě X v Moldavsku, je státním příslušníkem X X národnosti, dorozumí se rusky a moldavsky, je X vyznání, nemá politické přesvědčení, o politiku se nezajímá, je ženatý a má dvě děti, přičemž jeho manželka a děti žijí v Moldavsku. Jako poslední místo bydliště ve vlasti uvedl adresu ve městě X. K průběhu cesty do České republiky se vyjádřil tak, že cestoval autobusem přes Rumunsko, Maďarsko a Slovensko do České republiky, kam vstoupil bezvízově asi 7. 9. 2021. Rovněž vypověděl, že před třemi nebo čtyřmi lety pobýval dvakrát v Itálii a v roce 2020 byl na sedm měsíců v České republice. V jiných státech mu nebyla udělena žádná víza ani povolení k pobytu a v České republice ani v jiných státech dosud o udělení mezinárodní ochrany nežádal. Konstatoval také, že jeho zdravotní stav je dobrý. K otázce na důvody své žádosti uvedl, že se do vlasti nemůže vrátit, protože mu tam vyhrožují. Půjčil si totiž od soukromé osoby peníze na operaci své tchyně. Doufal, že v České republice si vydělá na splacení svého dluhu, ale slíbené peníze nezískal a v Moldavsku mu mezitím rostou úroky.
12. Do protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany konaném dne 30. 8. 2022 za účasti tlumočnice ruského jazyka žalobce výše uvedené skutečnosti blíže rozvedl. Upřesnil, že do České republiky naposledy přicestoval 7. 9. 2021, a že zde již v minulosti byl, proč se rozhodl přijet znovu. Na uvedené adrese ve městě X byl i přihlášen k pobytu, přičemž tato obec se nachází na území Moldavska, které kontroluje Kišinev. Sdělil také, že o udělení mezinárodní ochrany žádá z důvodu vyhrožování kvůli dluhům, a že se obává o své zdraví a život. Půjčil si v roce 2020 asi 100 000 lei na léky a operaci své tchyně. Dluh nesplácel, protože nedostal zaplacen za 2 měsíce práce v České republice. Má také děti a potřeboval peníze na jídlo a oblečení. Neměl tedy na splátku a úroky rostly. Dluží osobě zabývající se půjčováním peněz lidem a v současné chvíli jeho dluh činí více než 10 000 eur. Je mu vyhrožováno přes manželku tím, že až se vrátí, tak si jej najdou a přinutí je prodat byt. Vyhrožovat mu začali asi po půl roce od půjčení peněz a od té doby chodí za manželkou každý měsíc. Byt prodat nemůže, protože by neměl kde bydlet. Dále žalobce uvedl, že na policii se ohledně výhrůžek obraceli, když asi před čtyřmi až pěti měsíci to šla manželka nahlásit, ale jeho věřitel tam má určité kontakty. Policie jeho manželce poprvé sdělila, že se tím bude zabývat, ale podruhé řekli, že nic dělat nemohou, protože nemají žádné důkazy. Rovněž žalobce podotkl, že ke své půjčce nemá žádné doklady. O půjčce podepisovali potvrzení před notářem, ale

to má pouze věřitel. Následně vypověděl, že ve vlasti neměl žádné problémy se státními či bezpečnostními orgány, nebyl trestně stíhán a problémy neměl ani při vycestování. V České republice pobýval na základě biometrického pasu, a jelikož zde tedy pobýval nelegálně, bylo mu uloženo správní vyhoštění na jeden rok. O azyl nepožádal dříve, protože o této možnosti nevěděl. V Moldavsku má manželku, děti a vzdálené příbuzné. Jeho matka a sestra žijí v Rusku. K dotazu žalovaného na situaci manželky a dětí v Moldavsku žalobce odpověděl, že manželka a děti mají strach z jeho věřitele a on se jim snaží posílat nějaké peníze. Závěrem pohovoru se vyjádřil tak, že zde chce zůstat a nemůže se vrátit domů. Na podporu svých tvrzení nechtěl doložit žádné doklady či dokumenty.

13. Za účelem posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany si žalovaný opatřil písemný materiál ze dne 31. 3. 2022 označený jako „Moldavsko, Informace OAMP – Dopad ruské agrese vůči Ukrajině na Moldavsko“ a také písemný materiál ze dne 12. 7. 2022 označený jako „Moldavsko, Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, Stav: červenec 2022“. V obou těchto písemných materiálech byly mimo jiné konkrétně označeny četné zdroje, z nichž bylo při jejich přípravě čerpáno.
14. Dále byl ve správním spisu založen i písemný materiál ze dne 1. 7. 2022 označený jako „Moldavsko – Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu, Stav: červenec 2022“, ze kterého se mimo jiné podává, že v souvislosti s přípravou na podání žádosti o vstup do Evropské unie posílilo Moldavsko zejména po posledních volbách právní stát a provedlo i reformu policie a kroky směřující k reformě soudnictví. V zemi rovněž existují tři orgány pro lidská práva (Úřad veřejného ochránce práv, Agentura pro mezietnické vztahy a Rada pro prevenci diskriminace a zajištění rovnosti. Zákon dále zaručuje nezávislost veřejného ochránce práv na politických vlivech. Moldavsko také podle tohoto dokumentu splňuje s výjimkou separatistického regionu Podněstří základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu a může být nadále zařazeno na seznamu bezpečných zemí původu. I v tomto písemném materiálu byly konkrétně označeny zdroje, ze kterých bylo při jeho přípravě čerpáno.
15. Před vydáním napadeného rozhodnutí žalovaný vyrozuměl zástupce žalobce o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Z úředního záznamu o nedostavení se k seznámení s podklady rozhodnutí v řízení o udělení mezinárodní ochrany ze dne 4. 10. 2022 se poté podává, že právní zástupce žalobce se k seznámení s podklady rozhodnutí nedostavil.
16. Následně tedy žalovaný vydal napadené rozhodnutí, k jehož převzetí byl žalobce předvolán. Ten se však k převzetí napadeného rozhodnutí dne 7. 11. 2022 nedostavil, jak vyplývá z úředního záznamu o nedostavení se k převzetí rozhodnutí v řízení o udělení mezinárodní ochrany.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany

(procedurální směrnice). Zdejší soud následně po zohlednění skutečností, které vyplynuly z obsahu správního spisu, vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu určeném žalobními body zejména z následujících ustanovení právních předpisů.

18. Podle ustanovení § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
19. Podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona o azylu se rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14, v případě hodném zvláštního zřetele udělí azyl za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12.
20. Podle ustanovení § 14 zákona o azylu jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.
21. Podle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
22. Podle ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
23. Podle ustanovení § 14b zákona o azylu se rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení.
24. Podle ustanovení § 2 odst. 6 zákona o azylu se původcem pronásledování nebo vážné újmy rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
25. Žalobce v podané žalobě namítal, že žalovaný opřel veškerá svá hodnocení Moldavské republiky o dokumenty, které vyhotovil on sám, přičemž takový postup je nepřijatelný. Uvedenou námitku však zdejší soud důvodnou neshledal. V této souvislosti je třeba

- konstatovat, že při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany mají být zohledněny všechny významné skutečnosti týkající se země původu v době rozhodování o žádosti [viz ustanovení čl. 4 odst. 3 písm. a) směrnice Evropské parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musejí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany].
26. Nejvyšší správní soud se již obdobnou námitkou zabýval např. v usnesení ze dne 26. 1. 2021, č. j. 6 Azs 327/2020-29, ve kterém uvedl, že *„rešerše o bezpečnostní a politické situaci v zemi původu, zpracované žalovaným, jsou v rámci azylového řízení běžně používány. V souzené věci představoval dokument „Uzbekistán – Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi“ ze dne 22. 5. 2020 jeden z podkladů rozhodnutí žalovaného (vedle podkladu zpracovaného norským centrem Landinfo a podkladů zpracovaných Ministerstvem zahraničních věcí), z jehož obsahu vyplývá, že je „pouhou“ rešerší jiných externích zdrojů (např. ČTK, Reuters, americké a britské ministerstvo zahraničních věcí, Human Rights Watch).“* Uvedené závěry lze vztáhnout i na projednávanou věc. Z obsahu žalovaným využitých dokumentů totiž vyplývá, že se jedná o rešerše jiných důvěryhodných externích zdrojů (kupř. zprávy ČTK, EASO, OSN, organizací Amnesty International a Freedom House, Ministerstva zahraničních věcí USA apod.), přičemž na tyto zdroje je v nich řádně odkazováno. Není tak důvod obecně pochybovat o relevanci těchto podkladů a ani skutečnost, že je připravil žalovaný, neodůvodňuje sama o sobě závěr o jejich nepřipustnosti, když i z ustanovení § 50 odst. 1 správního řádu vyplývá, že správní orgán může jako podklad pro rozhodnutí užít skutečnosti jemu známé z úřední činnosti či podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci. Použité podklady tak není možné hodnotit jako nepřipustné, když navíc splňují i požadavky kladené na takové podklady judikaturou Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81) a žalobce v podané žalobě žádným konkrétním způsobem nerozporoval ani správnost údajů v nich uvedených.
27. Dále žalobce namítal, že žalovaným nebyly obstarány relevantní a nestranné podklady, na základě nichž by bylo možné hodnotit Moldavsko jako bezpečný stát schopný garantovat mu ochranu před jednáním jeho věřitele. Ani tuto námitku zdejší soud neposoudil jako důvodnou. Žalobce totiž svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany odůvodnil toliko strachem z vyhrožování ze strany osoby, od které si půjčil peníze. Vyhrožováno mu mělo být prostřednictvím jeho manželky tím, že po návratu z ciziny bude donucen prodat byt, aby dluh zaplatil. Původci pronásledování nebo vážné újmy jistě mohou být i soukromé osoby, jak dovodil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008-57. V úvahu by tak v projednávané věci připadalo udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany podle ustanovení § 14a zákona o azylu, kterou je možné žadateli udělit, hrozí-li mu v případě návratu do země původu skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu. Požadavek věřitelů, aby žalobce splatil svůj dluh, však zdejší soud považuje za legitimní a z vyhrožování donucením prodat byt není možné dovodit, že by žalobci skutečné nebezpečí vážné újmy hrozilo. Obtíže spojené se splácením dluhů a obecně ekonomické nesnáze nadto nejsou podle judikatury Nejvyššího správního soudu důvodem pro udělení mezinárodní ochrany (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003-43, a ze dne 7. 8. 2007, č. j. 5 Azs 15/2007-79, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2014, č. j. 10 Azs 40/2014-

- 23, ze dne 30. 7. 2020, č. j. 5 Azs 378/2019-32, a ze dne 14. 9. 2021, č. j. 4 Azs 78/2021-30).
28. V případě, že původci vážné újmy jsou soukromé osoby, je navíc další podmínkou pro udělení doplňkové ochrany neschopnost nebo neochota státu původu poskytnout žadateli efektivní ochranu. Ten se tak musí v zásadě vždy nejprve obrátit s žádostí o pomoc na orgány v zemi původu, pokud není zjevné, že tyto orgány nejsou schopny či ochotny efektivní ochranu poskytnout (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008-57, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2013, č. j. 5 Azs 11/2012-23, a ze dne 24. 2. 2022, č. j. 5 Azs 138/2021-16).
29. I kdyby tedy žalobci hrozilo od jeho věřitele skutečné nebezpečí vážné újmy, bylo by možné mu mezinárodní ochranu udělit pouze v případě, že by moldavské státní orgány nebyly schopny poskytnout efektivní ochranu. Z žalovaným shromážděných podkladů však vyplývá, že moldavské státní orgány jsou schopny takovou ochranu poskytnout. Moldavsko po posledních volbách posílilo právní stát, reformovalo policii i soudnictví a v zemi existuje rovněž Úřad veřejného ochránce práv, jemuž zákon zaručuje nezávislost. Žalobce sám přitom potvrdil, že když se jeho manželka na policii v této věci obrátila, sdělila jí policie, že se tím bude zabývat, a neodmítla jim tedy ochranu poskytnout. Na výše uvedeném nic nemění ani skutečnost, že podruhé policie manželce žalobce sdělila, že nemohou nic dělat, protože nemají žádné důkazy, když ani zdejší soud nedospěl k závěru, že by z tvrzení žalobce vyplývalo, že mu hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy, jak již bylo rozebráno výše. Nadto z žádného vyjádření žalobce neplyne, že by si na postup policie on sám nebo jeho manželka jakkoliv oficiálně stěžovali.
30. Relevantním argumentem pro zpochybnění dostupnosti ochrany ze strany státních orgánů v zemi původu poté nemůže být bez dalšího ani hypotetická skepse žalobce vůči schopnosti moldavských státních orgánů poskytnout mu v jeho situaci účinnou ochranu, která je založená pouze na subjektivní domněnce o existenci kontaktů jeho věřitele na policii (k tomu přiměřeně srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2021, č. j. 8 Azs 87/2021-37, bod 12, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2021, č. j. 8 Azs 211/2020-107, bod 18). Zdejší soud tedy s ohledem na výše uvedené souhlasí se závěrem žalovaného, že i kdyby žalobci hrozilo od jeho věřitele skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu, měl by možnost využít ochrany příslušných orgánů v zemi původu.

VII. Závěr a náklady řízení

31. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
32. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 19. května 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.
samosoudce